

никъ отъ „Духовни молитви за християнскитѣ братства“ и сборникъ отъ „Български македонски пѣсни“. Написалъ е сжщо така много статии въ разни списания върху църковната музика.

Варненски и Преславски митрополитъ Йосифъ — стр. 82. Роденъ въ гр. Севлиево презъ 1898 година. Следъ свършване на задължителното учение презъ 1916 год. постъпва ученикъ въ Софийската духовна семинария, като още семинаристъ презъ 1918 год. приема монашеско звание иеродиаконъ Йосифъ въ св. Рилска обителъ. Презъ 1921 година свършва семинарията и отива въ Рилския манастиръ като членъ въ манастирския съборъ. При откриване на Богословския факултетъ той постъпва студентъ и следъ една година заминава въ гр. Черновицъ, дето свършва новооткрития богословски факултетъ, като презъ 1926 годна се връща съ учена степенъ лисансие на богословието за съчинението: Семейството отъ етико-философска гледна точка. Сжщо така за новото си съчинение „Гностицизмъ“ заминава въ Виена и Парижъ и получава учената степенъ докторъ по богословието. Презъ 1927 год. се назначава преподавателъ въ Черепишкото свещеническо училище, а следъ това въ Софийската духовна семинария. Назначава се презъ 1930 г. за протосингелъ при Неврокопската, а следъ това при Софийската митрополия. Презъ 1931 год. се въдворява въ чинъ архимандритъ, а следъ това епископъ Знеполски. Презъ декемврий 1937 год. се канонизирва за Варненско-Преславски митрополитъ, какъвто остава понастоящемъ. Той владѣе почти всички модерни езици и минава за единъ отъ най-културнитѣ ни владии.

Здравко Сребровъ, писателъ-есеистъ и белетристъ — стр. 84. Роденъ въ гр. В. Търново на 14 мартъ 1902 година. Внукъ на Хр. Спиридоновъ. Основно и сръдно образование добива въ гр. Севлиево. Една година следва финанси и администрация въ Свободния университетъ, следъ това се прехвърля въ Софийския държавенъ университетъ, където четири години изучава философия.

Годинитѣ на следването му сж години и на работа въ частни стопански предприятия, на литературна и публицистична дейность.

Следъ университета — шесть години учителско труженничество. По-късно — работа въ Държавенъ вестникъ, библиотекарство и журналистика.

Отъ 1935 до 1940 год. организира и ръководи научна библиотека и редактира трудоветѣ на Института за стопански проучвания при Софийския университетъ. Известно време работи въ Дирекцията на статистиката. Последнитѣ две години — редакторъ-основател на списанието на Дирекцията